

на; защото матерната радост правеше я по
высока отъ чловѣческой стыдъ. Лабордонъ да
де ѝ истина писмо отъ леля ѝ, която ѝ извѣ-
ствоваше че достойно страдае, защото бѣ взе-
ла мужъ любоопасный и блудный чловѣкъ .
“ Страсти-те, казуваше, носятъ съ себе нака-
“ занія; безвременна-га смърть на твой мужъ
“ есть праведно Божіе наказаніе. Добрѣ сто-
“ ри що си преминала въ острове-те, нежели
“ да сѣднѣшъ за посрама на нашій домъ въ Фран-
“ ція. Послѣ обитавашъ въ едно добрѣ мѣсто
“ гдѣ-то освенъ ленивы-те получаватъ добро у-
“ строеніе. Като съ таковъ начинъ я поноша-
ваше, похваляваше ся най послѣ, че за да от-
бѣгне часто бываемы-те жалостны слѣдствія на
женидба-та, никогда не е пожелала да ся жени.
Но истината е защото бѣ славолюбива не
ся склоняваше да ся жени развѣ за мужъ отъ
големъ родъ. Но хотя да бѣ пребогата, и хо-
ти вси-те дворяне ся склоняватъ за пары-те, ни
кой не ся найде да ся вземе за жена едно тол-
ко грозно и жестокодушно созданіе.

Особно писуваше въ писмо-то като прило-
женіе. Като всякакъ бѣ разсудила това дѣло-
препоручила я на господина Лабордона. Бѣ я